

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus, Divendres 20 de Agost de 1897

Núm. 3.346

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.
n provincies trimestre.
Extranjer y Ultramar
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals
llibrerias d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la provincia
ÚNICA FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT
Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo **DOCTOR BIADA**, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-
quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant
dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.
Reb en CONSULTA á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5.
Arrabal ált de Jesús, 38, sobre 'l Correu.
Los demés dias á Barcelona, Claris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una
y de 4 á 5.

SECCIÓ DOCTRINAL

Los problemás colonials.

Lo problema colonial, há sigut sempre la roda ca-
tarina del Estat conquistador, lo *quid pro quo* que tot
temps ha falquejat las taulas dels ministeris y ha re-
mogut, lo mateix á la turba multa acanallada que viu
á l'ombra de la política de mogot, que á la massa pas-
siva de la gent que pensa y elabora, però que viu
allunyada de las cuestiones socials y políticas, per
aquellas causas que provenen d' una centrifugació de
foras y elements diversos, quinás consecuençias son,
la corrupció del punt central y el desgastament de las
energias dels equidistants. La cuestió colonial, no es
pas un problema difícil de plantejar; però, tanca en son
si molts dificultats, segons la manera de resoldre'l.
Tot dependeix de que'l sistema polítich perque 'ls
grans Estats, regeixen los territoris conquistats ó ane-
xonats, sigui informat per aquell esperit equitatiu que
no degrada als pobles infortunats, o que, per antites-
sis, prenguin aquells per base, lo dret de conquista,
qu' es la rahó de la gran bestia.

Los grans Estats moderns, en la nostra manera de
pensar y sentir, no han entés prou aqueix axioma de
la política colonial, incluhinhi ab aquets, á la mateix
za Inglaterra, que si be per son caràcter pràctich, ha
tendit bastant al sistema de fer paulatinament, conces-
sions autonómicas á las colonias, ha abusat també de
son poder extraordinari, pera reduhir á la mínima es-
pressió, á alguns territoris poblats de rasses negras.
En cambi, follejém la historia y observém l' esprit
progressiu de la política expansiva de la Corona Cata-
lana Aragonesa. Los nostres passats possehían territo-
ris en las tres parts del mon allavors conegut, saberen
conservar sense fer cap ostentació innecesaria de vio-
lencia, á una unió de pobles ben diferents, que ocupa-
van, en son conjunt, més terra que no ocuparian vint
y cinch regnes com aquell tan gloriós.

Los procediments y 'ls resultats, caminan parale-
lament á una mateixa convergencia; y aixis es com
las colonias subjectas á lleys tiránicas, tartó dejorn,
se deslligan del monopoli que exerceixen sobre d' ellas,
las Metrópolis. ¿Y com no? ¿A qui poden agradar las
subjeccions despóticas? Pensar lo contrari, es pensar
ab aquell centro burocrátich que porta la tirania en
favor de l' opressor... y en aixó no ns farán créure lo
contrari ni 'ls centralistas més reposats. Tenim exem-
ples prou frescos á Massauoha á Madagascar, á Creta,
etc., pera que ningú pugai desmentir, enrahonada-
ment, aquest esperit autonómich, que, quan no es
comprés pe 'ls grans Estats se tradueix en foch d'
independencia. Vejemho sinó, ab los joves Estats d'
América, convertits avants en fenedós de las nacions co-

lonisadoras, y avuy en pobles organitzats d' una mane-
ra envejable. Aquells Estats independents se rebela-
ren contra las Metrópolis, per l' excés d' egoisme que
enclohian las lleys excepcionals dictadas pera la seva
explotació. Hi ha qui troba aixó estrany y, per nosal-
tres, es la cosa mes natural del mon; la historia 'ns ho
demostra á través de totes las épocas.

La terra nativa, la Pàtria, prén los afectes més
fondos á tot cor que s' mou per innatas conec-
cions. ¿Quina sigui la llibertat, per exemple, si no
hagués existit lo sentiment de Pàtria? Seria, senzilla-
ment, colonia musulmana, ó goda, ó romana, ó cartagi-
nesa, ó grega, ó fenicia... ó terra de cunills. Aque-
lla virtut, donchs, que virtut es, mal que pesi als mo-
dernos patriotas que volen convertir en una sola pàtria
totas las patrias del mon, sense preveure potser, que
aixó també subsistirían totes las diferencies étnicas de
cada una d' ellas, aquella virtut, repetim, deu sapi-
guerse aprofitar, conduhir, per lo que s' refereix á las
colonias, no procurant esmortuhir-lo, perquè es inútil,
sinó reconéixer y legislar conforme l' esperit de la ter-
ra colonizada, per no avivar un odi que neix al caliu
de las subjeccions Metropolitanas. Inglaterra nos ne
dona un just exemple. Lo Canada, es una colonia que
fraternisa ab la metrópoli, per lo expansiu del sistema
colonizador que ha implantat allí; y, en cambi 'ls Es-
tats Units del Nord d' América, aixeceren lo crit d' in-
dependencia, perquè Inglaterra exercia sobre d' ells,
un despotisme que absorvia tot lo que fa avuy d' aque-
lla Confederació un gran poble.

Lo problema colonizador es, en concreció, una sín-
tessis del Nacionalisme y ab lo que áquesta idea obra,
poden remeyarse totes aquellas consecuençias que son
fatals pera tothom. Y per aixó, consecuent ab la nos-
tra tésis, qu' es la tésis del programa del Naciona-
lisme catalá, no ns cansarem may de propagar lo que,
malgrat á tots los desterrors y denuncias que puguin
fernos mes grans de lo que realment som, hem propa-
gat fins avuy y es á la conciencia de tots los pobles.
La autonomia, no deu deixarse que se la prengui qui
la vulgui; deu concedirse á totes aquellas regions y
colonias que la necessitin, pero no ab aquella ma de
fanch que es axafada per la ma de ferro, sinó ab lo
cor obert á totes aquellas afeccions que engendran la
simpatia y allunyan l' odi.

X.

Curiositats de Catalunya

En las montanyas de Prades

Havia vingut á Catalunya únicament pera estudiar
los restos prehistórichs é histórichs de la costa catalana,
principalment los que s' conservan pels indrets de Ta-

ragona, tan ponderats, y ab justicia, per tots los his-
toriadors, desde 'l tarragoní Hernandez Sanahuja, al in-
glés Woodfield. Me trobava á Reus, y al enterarme que
en lo cor de las montanya que tancat com una colosal
cerca lo Camp de Tarragona, y que avans constituhan
lo Condat de Prades, existian algunas curiositats de la
Naturalesa y alguns restos prehistórichs, me vingue-
ren vius desitjos de coneixerho, de veureho ab mes
propis ulls, pera saber si era engeny mas informa-
cions, informacions que m' doná un excursionista ca-
talá en lo Club Alpi de Ginebra.

No havia de trigar en posar en práctica mos desit-
jos. Gracias á la amabilitat y companyerisme de dos
ilustrats redactors del diari catalá de dita ciutat Lo So-
MATENT, los senyors Francesch Colom y Joseph Ala-
dern, pogui posarme en viatge en sa companyia direc-
tament per aquells sitis que ells ya coneixian y que
gojosos se prestaren á ensenyarme.

A las nou del matí en punt, per lo camí de ferro
de Lleyda, arribarem á la estació de Alcover. La vila
te escassa importancia com á població moderna, empe-
ró resulta molt interessent en quan al punt de vista his-
tòrich, puig tant en son interior com en sas murallas y
s' nota per tot, en sos portals y murallas, en sas por-
tichs, en sas portas y finestras y en la disposició de
sos carrers estrets y tortuosos, que recordan los de las
poblacions de l' Edat-Mitjana, avuy ya casi tots
transformats per lo constant avens reclamat per las no-
vas necessitats socials.

Sortim de la població envers las montanyas. Lo ca-
mí que seguim es tant árabe com la mateixa vila; es
segurament lo mateix camí que vuyt sigles enrera se
servian los mussulmans pera pujar del Camp de Terra-
gona al Condat de Prades. A la mitja hora de caminar
hem escalat ja bona part de la montanya puig ens fro-
bem á uns 500 metres sobre 'l nivell del mar. A nostra
devant se presenta com una immensa graderia de mon-
tanyas verdejants, mentres que á nostre darrera s' ex-
tent la terra baixa del Camp, verda també com un
jardí y sembrada de ciutats, vilas, pobles y masias. Es
un dels panoramas mes bells que hagi vist, comparable
al que s' descubreix desde la sima de Wiltemberg mi-
rant cap á la vall del llach de Como.

Anant seguint la carena de la montanya, sots de
un cel hermosament transparent y blau, se divisean
uns fondos negrosos de tanta verdor, entre la qual se
destaca blanca com un colom una solitaria hermita
dedicada á la Verge del Remy. Es una nota pinto-
resca.

No trigerem en arribar á una gran y antiga masia
catalana coneguda per Mas de Gomis, ahont trobarem
franca hospitalitat, tant proverbial en la terra catala-
na. Devant de la masia, se presentá á mos ulls un es-
pectacle verament colosal y hermós, que m' cridá po-
derosament l' atenció. Es una gran esbalsada de rocas
coronada per un alterós cingle, del qual amenassen
encare despéndresen d' altres. Aquella sembrada de
titánichs ossos de la montanya, aturats en son curs en
las posicions mes diverses y estranyas, produheix un
efecte verament imposador y atrayent á la vegada.
Instintivament me recordá la gran esbalsada de la
Maladetta, sota 'l Pont de Mahoma, en los Pirineus
catalans; l' extensió no es tan gran ni las rocas tant
colossals, pero están mes ben agrupadas, com si en
ellas regnés un ordre, formant un conjunt verament
artístich. Per la nit, vegé l' espectacle á la llum de la
lluna plena, y devant d' aquell cuadro esgarrifador
y fantástich, no pogui menos d' exclamar en la llen-
gua que parla mon cor:

—Oh! ah! c'est beau, superbement beau. La nature, ferme en souvent beaucoup de merveilleux dans ses spectacles.

Al endemà vaig visitar l'altar druida de que ja m'havien parlat. Desconfiava molt de sa autenticitat, ja que moltes vegades se solen fer passar tals monuments a rocas curiosament posades per la propia naturalesa, degut moltes vegades a forses plutòniques ó bé a esbalaments.

Efectivament, com m'havien assegurat, era un verdader altar druida lo que s'presentava devant ma vista. Passaré per alt sa descripció perquè vull ocupar-me'n llarga y detalladament en alguna revista d'autoritat, acompanyant lo text d'algunes fotografias pera major comprensió del lector y posar mes de relleu son mérit. En aquesta senzilla apuntació feta sobre 'l terreny, sols faré constar que es un dels mes curiosos exemplars que s'troban en Europa.

Ni en las planuras de Holanda ni entre 'ls boscos de Normandia se troba un monument mes notable. En sa presencia un evoca ab gran facilitat las rasses primitives del país, y assisteix a sas practicas relligiosas y a sa vida nómada y semi-salvatge. La rassa que aixecá aqueix notable moviment, se remonta a uns dos mil anys avans de nostra era; eran los suessetans, que visqueren en constant guerra ab las primitives invasions gregas y fenicias que conquistaren las costas de Tarragona.

PIERRE LEVRINE.

Membre honoré des «Sociétés Alpinistes»

(Tradchit per J. Aladern).

CRÓNICA REGIONAL

Los diaris de las grans tiradas posan lo crit al cel ab motiu de la última circular del Fiscal del Tribunal Suprém.

Encomanan aquesta als subordinats d'aquella autoritat la més extremada vigilancia y 'l rigor més gran en denunciar y exigir la pena consegüent pera 'ls periódichs en quins se fassi, ja per descuyt, ja per mala fé, la apologia del anarquisme, aixís directa com indirectament, está clar que la premsa del crimen de la calle de Fuencarral, havia de sortir immediatament a per tots los costats, per obrir que ingerencias policas se posi aquella arma en mans del caciquisme y que per tant perillin las actuals llibertats, y porque a la repetida circular se 'ls tanca als citats periódichs, directores de la opinion pública, una font segura y abundant d'ingresos en perras chicas.

Aquella inexplicable tardansa en aixecar a la provincia de Barcelona la suspensió de garantias que ab motiu del abominable crim del carrer dels Cambis Nous, fou decretada fa mes d'un any; aquell pacte de bodas d'en Mencheta y 'l sabi Morlesin; aquella promesa de que 'l catalanisme havia de fondres en menos temps que un bolado, aquella campanya contra «La Renaixensa» y demés periódichs regionalistas de Barcelona, portada a cap per la sola rahó de que la suspensió de garantias la autorisava; totes aquestas monstruositats, comparadas ab la circular del Fiscal Suprém, a judici dels diaris de mayor circulación, no toren res; mes ben dit, foren lo que havia de ser: «un acto de justicia contra cuatro locos separatistas que están atentando miserablemente contra la integridad nacional».

Está clar que tota persona honrada n'hauria de protestar, si las disposiciones del Fiscal del Suprém se convertessin en arma de govern pera fer desapareixer las publicaciones que me l'hagin combatut, pero si la circular s'ha dictat pera que sigui per tothom interpretada en sentit més extricte de justicia, ben vinguda sigui.

Pot ser ab ella s'acabin tants miserables negocis com s'han perpetrat per diaris sens escrúpol, que diuen atentat a la llibertat d'impremta a la prohibició que se 'ls posa de mercadejar ab los repugnants crims del anarquisme, que arriban a ennoblir a forsa de ferlos sugestius.

Sia cualsevol lo número de senyors regidors que s'enneixin, aquest vespre a dos cuarts de vuit celebrará sessió de segona convocatoria.

Suposém que 'l senyor Alcalde seguirá animat dels mateixos bons desitjos que 'l dia que convidá als Directores de la premsa local en lo despaig de la Alcaldía y que per lo tant no farà cap diferencia a favor de determinat periódich.

Nos expliquém aixís, porque encarque ans d'ahir

tingué la deferencia de passarnos personalment lo despaig telegráfic que rebé del senyor Gobernador civil, anunciantli la suspensió de la corrida de toros, deferencia que nosaltres li agraím, nos consta que altres colegas tingueren coneixement de dit telegrama, unas dos horas avans que nosaltres y per lo mateix conducte de la Alcaldía.

Y menos mal que nosaltres també teniam coneixement d'aquell fet, per fonts particulars com se pot veure en lo suelto que ahir publicavam y que no fa referencia a cap autoritat de las que gasta bastó ab borlas.

Confíem que no s' repetirà aquest incident.

Ahir morí en aquesta ciutat lo jove Joseph Queralt, que acabava d'arribar malalt de Filipinas ah lo vapor «San Ignacio de Loyola». Com durant la travesia ne moriren 12 que anaren de cap al agua, y al desembar alguns mes, y a horas d'ara d'altres n'haurán mort, resulta que prou será veritat alló d'haverse pacificat las Filipinas y que prompte tornarán los soldats a la patria, encare que alguns s'hagin de quedar pel camí, com los infelissos de que acabém de parlar.

Lo telégrama del senyor Gobernador civil de la provincia al senyor Alcalde d'aquesta ciutat prevenintlo que s'havia suspés la corrida de toros anunciada pera la tarde d'ahir en la Plassa de Tarragona, no produí en nostre públich, poch aficionat al espectáculo nacional gens de bon efecte, porque en la seva istració entenía que qui havia de fer avinent la suspensió acordada era la empresa, interessada en servir bé al públich.

Del altre modo, donava lloch a suposicions que no parlavan prou bé a favor de la primera Autoritat gubernativa, y s'aixecavan castells al ayre sobre incidents que s'leya havian ocorregut en la vehina capital ab motiu dels consums, dels que no nos ocupém porque nostres apreciats colegas de dita capital, res ne diuen.

La recaudació de contribuciones d'aquesta ciutat fa públich que desde 'l dia 20 al 30 del present mes se cobrará lo taló corresponent al primer trimestre del actual any económic per los conceptes de territorial é industrial.

de Consums per diferentas especies, puja la cantitat de pessetas 923'99.

Secció de Varietats

FANTASÍA

¿Cóm fou?

Al meu molt estimat amic Francesch Colom y Escoda, distingit periódista catalá.

¿Que cóm sigué?... Donchs atén y ho sabrás. Ho sabrás tú sol, mon millor, mon únich amic, y en obsequi a nostra amistat no vacilaré en torturar mon cor martiritzantlo ab lo recort d'una historia de llágrimas y de sanch...

¿Com que en eixa historia hi fugra una dona coqueta sense ánima, sense sentiments!

¿Una dona!... En mon pensament li havia donat forma: l'endevinava, la somniava; havia fet una creació per a mi, pera mi sol: ideal, divina, hermosa, perfecta...

Nó, dona aixís no pot existir. En mos deliquis la imaginava carinyosa, angelical, bondadosa, ayment, inclinada a tots los sacrificis en holocaust al amor que sabria inspirar, al amor idolátrich que per ella podria sentirse...

¿Nó, dona aixís no devia existir! Aixís ho creya jo al menys. Pero existia.

¿Que cóm ho vaig saber? ¿Que cóm la vaig trobar?

Me passejava per la platja.

En las espumosas y agitados onas distants de la vora del mar se movia quelcom que cridá ma atenció.

Dirigí envers aquell lloch mos «gemelos» y vaig veure que lo que havia atret mes miradas era una dona que ab ondulacions de sirena tallava l'aygua en totes direccions nadant ab facilitat gran.

Ningú mes que ella y una senyora d'edat que prop

la casilla l'esperava, hi havia en aquells moments en l'Arenal.

De cop y volta, en un de sos toms vegí que la nadadora se sumergia en las onas.

Vaig mirar ab ansietat y vegé que de nou torná a surfar a ran d'aygua... més de prompte s'enfonzá altra vegada... y altra... y solzament se distingian dos brassos que en l'ayre esparverats, se movian volguent agafarse en quelcom... a quelcom que no trobavan...

—¡Socor...! vaig sentir que una veu angustiosament cridava...! La d'ella.

—¡Filla... filla...! ¡s' ofega...!—vaig escoltar que cridava la senyora— que per ella esperava...

Vaig desembrassarme de ma americana, vaig tirar a un costat lo sombrero y toseguit, sense pensar, mogut per una forsa superior, me vaig tirar al aygua y vaig nadar fins lo lloch en que estava desenrotllantse la catástrofe.

No sé 'l que va passar, ni cóm va passar!

Minuts mes tart me trobava en terra ferma, atontat, sense forsas, sort per la cantitat d'aygua que penetrá per mas orelles... y a mon costat, estés sobre la argentada arena, lo cos d'una dona perfecta, hermosa, divina, ideal...

¡La dona de mos somnis, la que endevinava... ma creació... la aymada creació meva...!

¿Estava morta? No... son cor batejava; batejava sos polsos; se movia son sí per las impulsions de la respiració... ¡Ab quanta satisfacció vaig respirar a ma vegada!

Quan torná de son desmay m'allargá-la má, una má fina, aristocrática, y encaixant ab la meva trémula y nerviosa, me digné dirigintme una mirada que m'trastocá:

—¡Gracias... mil gracias, salvador meu!

Y passá temps.

Jo l'estimava tant que duptava del amor que ella m'deya que m'professava, porque no podia creure que pagués l'intens de mon carinyo ab aquell entossiasme que jo per ella sentia.

Peró m'aymava; al mony aixís m'ho assegurava quan enllasant sos brassos a mon coll, depositava en mos llavis un ardent petó que repercutia, enllá, en mon ánima, posant en tensió mos nervis.

Y qu'hermosa era! Sos ulls, aquells ulls alarbs, grans y rasgats... lo nas de pur tall helénich... blanca la cara, rojos los llavis com la grana... petita la boca, aquella boqueta niu de petons, custodia de nácars y de corals, y aquell óval perfecte, conjunt de tanta bellesa, tot ell vetllat per la abundosa caballera del color de la endrina, floc de ébano filat, tenia en sí totes las apariencias de la hermosura que a sos femenils inspiracions pictóricas donava lo genial aymador de la Fornarina.

Jo l'adorava ab arrobament... com no s' deua ymar en la terra; com no s' pot aymar; com no voldria ymar ja més en la vida, porque en mon amor hi havia quelcom de celestial y de satánich; barreja de Paradís y d'Infern; quelcom de salvació, molt de condemnató... ¡res de redemptor...!

Me semblava en que l'ánima de ma aymada, quelcom anómál succehia.

Preludis de tempesta encar no desenrollada; síntomas de malaltia encare no manifestada... ¡qué sé jo!; pero no hi havia dupte, jo notava que, poch a poch, lo fel anava invadint aquell cor que se m'havia donat tot, tot enter en aquesta vida y en l'altra; en la eterna vida dels esperits, en la vida material de la carn...

III Me semblava en que l'ánima de ma aymada, quelcom anómál succehia. Preludis de tempesta encar no desenrollada; síntomas de malaltia encare no manifestada... ¡qué sé jo!; pero no hi havia dupte, jo notava que, poch a poch, lo fel anava invadint aquell cor que se m'havia donat tot, tot enter en aquesta vida y en l'altra; en la eterna vida dels esperits, en la vida material de la carn...

IV Lo crepuscol vespertí condhnia, apresonat per sos invisibles dits, la punta del luctuós vel que sumeix en la foscor a la terra en les horas fúnebres de la nit... ¡Qué tens, amor de mon ánima...? —¡Res... no sé...! ¡crech que por!

—¿De qué! —¡De tú, de mí, de tot, y de res...!

Vaig agafar sa má y la estrenyi ab transport entre las mevas.

La seva estava freda... las mevas cremavan... —¡Ah!—digué—me feres mal...

En efecte, ma anell imprimí un vermell solch en sa sonrosada epidermis.

¡Ma anell! aquella anell! que el morir m' havia co- locat en lo dit ma mare, ma santa mare...!

Y passá més temps. Una nit ma ilusió ja no m'esperava perque en cambi m' aguardava la desilusió...

¡Jesus, quina cosa horrible...! ¿Perqué no m' vaig tornar cego al acte?...

Quan l'home aquell volgué abandonar la casa, fé- rrea má's posá sobre sas espaldas... lluytà... se defen- sà... pegá un cop que fou donat en vá... pero quan menys ho esperava son cos caygué en terra atravesat per afilat punyal...

¡Pero, sí, que ho sá piga tothom... jo tenia que re- cobrar l' anell de la meva mare que brillava á la má de mon odiós rival... ¡Y vaig recobrarla...!

Ma última abressada li ha sigut fatal. Després de ferir al home que m' robá son amor, vaig penetrar en la habitació d' ella...

Y tant fortament la vaig estrenyer entre mos bras- sos que ls seus ossos esclataren com un feix de jonchs sechs doblegats per impetuós cicló...

Y aixís fou... aixís fou, mon estimat amich...! Quan obrí ls brassos Carlota queya á terra trenca- da, desfeta, tronzada, vensuda per ma última abra- sada...

Sortí del manicomi ab una pena abrumadora en l' ànima, escaldats los ulls per lo plor, afligit lo cor per lo relato sentit.

¿Seria veritat lo que aquell pobre alineat me conta- va ab tan incongruent frase? ¿Era tot producte de sa fantasia? ¿Podia jo donarli crédito?

Tot consisteix en que una dona se ns apoderi del cor y vulgui jutjar ab ell... Si l' acaricia ¡qué felissos som...! Si l' tiranisa ¡quan desditzats nos fá...!

Digamho pera ferte jutje en aquesta causa. GALO SALINAS RODRIGUEZ. Corunya, Agost, 1897.

SECCIO OFICIAL

Matadero Públich

Table with 4 columns: Classe, N°, Kilos. Grams, Satisfet Pts. Cts. Rows include Bous, Badellas, Bens, Cabrits, Tecinos, and Total sdeudo.

Registre civil

del dia 18 d'Agost de 1897. Naixements: Joseph Vendrell Pié, de Joseph y de Dolores. Matrimonis: Francisca Vaqué Roig, 74 anys, Galanas 12.—Ma- ria Grau Estradé, 50 anys, Majó 11.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d'avy.—Sant Bernat. Sant de demé.—Santa Joana.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Roí

Representant: JOAQUIM SOCIATS. CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS. Ultima hora de la Borsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir: Interior 64'55, Exterior 80'95, Amortizable 79, Fransas 21'60, Exterior París 62', París 31'40, Filipinas 96'62, Aduanas 96'37, Cubas 1886 93'50, Cubas 1890 79'75, Obs. 6 0/0 Fransa 93'50, Obs. 3 0/0 51', Londres 33'05.

BOLSI DE REUS. Cotisations realitzadas en lo dia d'ahir á Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre. Table with columns for Interior, Exterior, Colonial, Norts, Obligacions Alemanas, and Paris.

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per os cor- rredors de comers D. Joan Vallés, D. Joan Llauredó Prats y D. Joan Val- lés Vallduvi. Table with columns for Londres, Paris, VALORS LOCALS, ACCIONS, Gas Reusense, Industrial Harinera, Banc de Reus, Manufacturera de Algodon, C. Reusense de Tranvias, riviligiadas al 5 per cent.

Moviment del port de Tarragona. Entradas del dia 18. De Génova y esc. v. espanyol «Sagunto», de 345 ts., ab bocoys buyts, lo despatxa D. Antoni Mas y Merch. De Bergen y esc. v. noruech «Sevilla», de 597 toneladas, ab bacallá, lo despatxan los Srs. Boada ger- mans. De Palomós, llaut «San Agustín», de 4 ts., ab ce- bas, consignat á D. Joan Mellol. De Civitavecchia, ber. gol. italiá «Adelia», de 171 ts., ab dogas, á D. Joan Gonsé. De Valrnocia y esc. v. noruech «Sulitjelma», de 652 ts, ab tránzit, lo despatxan los Srs. Boada germans. De Puerto Cabras y esc. pail. espanyol «San José Casimiro», de 63 ts., lo despatxan los Srs. Sanromà y fill. Despatzadas: Pera Palma de Mallorca, llaut «Joven Miguelito», ab varis efectes. Pera Barcelona, v. noruech «Sevilla», ab tránzit. Pera Génova y esc. v. «Sagunto», ab vi. Pera Mosas, llaut «San Pablo», en lastre. BARCOS A LA CARGA Divendres 20. Pera Hamburg vapor «Velarde», consignataris se- nyors Mac-Andrews y C.ª Pera Valencia y Callera, vapor «Cervantes», son agent D. Modest Fénech. Pera Gothemburg, Copenhagen, Stockolm, Chris- tiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Nærköping, Ge- fle, Sandswall, Stettin, Danzig, Koeninsberg, Libau, Riga y demás ports de Saecia, Noruega, Dinamarca,

Alemania y Russia, sortirà l dia 23 lo vapor «Adolph Meyer», que despatxan los Srs. Boada germans. Pera Copenhagen y demás ports del Báltich estará á la carga sobre l 24 ó 25 d' Agost lo vapor «A. N. Hansen», consignataris senyors Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary. Pera Génova sortirà lo dia 26 d' Agost lo vapor «Unione», que despatxan los senyors Casaseca y Terré.

TELEGRAMAS

Madrid 19. Per la vía de Cayo-Hueso telegrafian las següents noticias de la Habana: En lo combat que tingué lloch á Lomas de Grillo nosaltres tinguérem 90 morts. Las posiciones del enemich foren presas per assalt. —Máxim Gomez, acompanyat del cabecilla Rodríguez se dirigeix á la provincia de la Habana. —Telegrafian de Vergera que aquest matí á las onze ha sigut posat en copella l' assesi del senyor Cánovas. Ahir fou transmés per telégrafo lo fallo del Tribu- bal Suprem á San Sebastián. Demá, avans del mitj dia haurá expiat en lo patíbul Angiolillo lo crim de Santa Agueda. —Ab gran solemnitat continúan celebrantse en varias provincias funerals per l' etern descans del se- nyor Cánovas. A tots ells hi concorren las autoridades, corpora- cions, comissions de molts centres y gran número de personas de todas las classes sociales. —Telegrafian de Nova York que s' ha celebrá una missa de «Requiem» en sufragi de l' ànima del senyor Cánovas. La colonia espanyola ha assistit á la fúnebre cere- monia, que també ha sigut presenciada per lo repre- sentant diplomátich d' Espanya Sr. Dupuy de Lome y per los cónsuls extranjers. Mr. Sherman ha telegrafiat que no ha pogut assis- tir per haver rebut tart la invitació. En lo telegrama expressa sa simpatia á Espanya.

ANUNCI PARTICULARS

TRASLADO

La pastelería y Confiteria LA CONFIANZA C. XIPELLI

S' ha trasladat desde la casa que ocupava en la plassa de Prim cantonada al Arrabal de Santa Anna, á la mate- xa plassa de Prim número 7, á causa de las continúas exigencias del amo de la casa en que estava instalada. En lo nou local, se proposa continuar servint á sos pa- rroquians y al públich en general ab l' esmero que te acreditada la casa «LA CONFIANZA».

REUS.—Plassa de Prim, 7.—REUS.

Ferrocarril económic de Reus á Salou

Servey de trens de viayers que regirà desde l dia 1 de Juliol de 1897.

Table with 4 columns: SORTIDAS DE REUS, SORTIDAS DE SALOU, MATÍ, TARDE, NIT. Rows include Tren núm. 12, 14, 16, 18, 20, 2, 24, 4, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 6, 1, 11, 13, 17, 19, 21, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45.

Las horas se regirán per lo meridiá de Madrid. Reus 20 de Juny de 1897. Imp. de G. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

GUIA DEL PASSATJER

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona
 5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y 3.ª y 4.ª y 5.ª y 6.ª y 7.ª y 8.ª y 9.ª y 10.ª y 11.ª y 12.ª y 13.ª y 14.ª y 15.ª y 16.ª y 17.ª y 18.ª y 19.ª y 20.ª y 21.ª y 22.ª y 23.ª y 24.ª y 25.ª y 26.ª y 27.ª y 28.ª y 29.ª y 30.ª y 31.ª y 32.ª y 33.^a y 34.^a y 35.^a y 36.^a y 37.^a y 38.^a y 39.^a y 40.^a y 41.^a y 42.^a y 43.^a y 44.^a y 45.^a y 46.^a y 47.^a y 48.^a y 49.^a y 50.^a y 51.^a y 52.^a y 53.^a y 54.^a y 55.^a y 56.^a y 57.^a y 58.^a y 59.^a y 60.^a y 61.^a y 62.^a y 63.^a y 64.^a y 65.ª y 66.ª y 67.ª y 68.ª y 69.ª y 70.ª y 71.ª y 72.ª y 73.ª y 74.ª y 75.ª y 76.ª y 77.ª y 78.ª y 79.ª y 80.ª y 81.ª y 82.ª y 83.ª y 84.ª y 85.ª y 86.ª y 87.ª y 88.ª y 89.ª y 90.ª y 91.ª y 92.ª y 93.ª y 94.ª y 95.ª y 96.ª y 97.ª y 98.ª y 99.ª y 100.^a

De Barcelona á Reus
 5:25 m. (per Vilafranca).
 9:46 m. (per Vilanova).
 15:18 t. per id.
 17:33 t. exprés (dijars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora
 9:33 m. — 1:04 t. — 3:40 t. — 7:49 y 9:57 nit.

De Mora á Reus
 4:24 m. — 8:00 m. — 12:00 t. — 6:04 t. — 7:36 t.

De Reus á Tarragona
 8:30 m. — 9:47 m. — 2 t. — 7:04 t.

De Tarragona á Reus
 7:30 m. — 12:25 t. — 4:30 t. — 8:20 m.

De Reus á Lleyca
 8:40 m. — 5:23 t.

De Lleyca á Reus
 5:50 m. — 3:50 t.

De Reus á Vimbodi
 1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Vimbodi á Reus
 9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Tarragona á Valencia
 9:30 m. y 11:30 m.

De Valencia á Tarragona
 11 m. y 6:30 t.

ADMINISTRACIO D. CORREUS-REUS

Horas d'arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8:30 m.

De Barcelona (per Tarragona)
 De id. directe 8:30 m.
 De id. id. 10:30 t.
 De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7:30 t.
 De Madrid y Zaragoza 2:30 m.
 De Lleyda y Huesca 7:30 m.
 NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Noviembre y 15 y 19 de Diciembre de corrent any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra:—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5:00 m.
 Pera id. á las 2:00 t.
 Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.
 Pera id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.
 Pera Tarragona, directe á las 7:00 n.
 Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8:00 m.
 Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1:00 t.
 Los pobles servits per peatons á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que se deposita en los buzones després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida a las 7 de la nit per Tarragona.

Biblioteca Regionalista

Libreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIO CATALANA

«Lo Catalanisme», per Valentí Almirall,	10 rals.
«Quadros», per Emili Vilanova,	2 "
«La Dida», per Joseph Felíu y Codina,	2 "
«Cartas Andorranas», per Joseph Aladern	2 "
«Costums típicas», per id.	2 "
«Alcover», monografia, per id.	4 "
«Poesias», per Manel Mariné,	4 "
«Oda á Barcelona», per Jascinto Verdager,	4 "
«Lo Pl. de las tres branques», per id.	2 "
«L. Aglonyá», per Ramon Masferrer,	4 "
«Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents,	12 "
«La Fada», per id.	4 "
«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó,	2 "
«Anant pel mon», per Santiago Russinyol,	16 "
«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell,	12 "
«Obres catalanes», per Joseph Ixart,	20 "
«Poesias», de Joan Maragall,	8 "
«Alades», per Emili Guanyabens,	8 "
«Fructidor», drama, per Ignasi Iglesias,	8 "
«Montalba», per Bosch de la Trinxeria,	42 "
«Quan jo era noy», per A. de Riquer,	20 "

SECCIO CASTELLANA

«España tal cual es», per Valentí Almirall,	4 rals.
«Patria y Región», per Salvador Golpe,	12 "
«Un ensayo de Regionalismo», per Joan Mané y Flaquer,	2 "

SECCIO GALLEGA

«Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde,	5 rals.
--	---------

Además están á la venda diferentes obras de celebrats literats catalans, castellans y extrajers:

«Música vella», per E. Dorá y Bonaplata,	42 "
«Figura y paisatge», per Narcís Oller,	42 "
«Tascant per les Serres», per J. Pons y Mas,	42 "
«Espectres», per Enrich Ibsen,	8 "
«Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatro Regional», á meytat de preu.	8 "
«Cansons Catalanes», harmonisades per Enrich Morera, han sortit:	
«Sant Ramón»,	2 rals.
«Planys»,	2 "
«El Maçoudi», per Brunet y Bellet,	4 "

Moviment del port de Tarragona

DATA	ARRIBADA	SORTIDA
10-18	10:48	10:02
11	8:10	8:10
12	7:32	7:32
13	7:32	7:32
14	7:32	7:32
15	7:32	7:32
16	7:32	7:32
17	7:32	7:32
18	7:32	7:32
19	7:32	7:32
20	7:32	7:32
21	7:32	7:32
22	7:32	7:32
23	7:32	7:32
24	7:32	7:32
25	7:32	7:32
26	7:32	7:32
27	7:32	7:32
28	7:32	7:32
29	7:32	7:32
30	7:32	7:32
31	7:32	7:32

Moviment del port de Tarragona

DATA	ARRIBADA	SORTIDA
10-18	10:48	10:02
11	8:10	8:10
12	7:32	7:32
13	7:32	7:32
14	7:32	7:32
15	7:32	7:32
16	7:32	7:32
17	7:32	7:32
18	7:32	7:32
19	7:32	7:32
20	7:32	7:32
21	7:32	7:32
22	7:32	7:32
23	7:32	7:32
24	7:32	7:32
25	7:32	7:32
26	7:32	7:32
27	7:32	7:32
28	7:32	7:32
29	7:32	7:32
30	7:32	7:32
31	7:32	7:32

SECCIO OFICIAL

Classe	N.º	Expos. Grams
Bons	1	1000
Bedelles	41	800 000
Bons	2	800
Coñacs	3	400
Tecinos	4	100

Gasolinas de peatons de llana y pel

Total esbudo	254-28
--------------	--------